

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XX; številka 452 datum 24. 1. 2016

Leto usmiljenja / O VRATIH ... Kam, skozi kaj pravzaprav vstopamo?

Vrata so simbol. Simbol je lahko razumljiv, lahko ga ne razumemo, če pa ga razumemo, je vprašanje, ali ga upoštevamo oz. ponotranjimo. Cestno omejitev razumemo vozniki, seveda tudi tisti, ki ne vozijo, ampak našel bi se kakšen triletnik, ki tega simbola ne bi razumel. Razumemo, a vprašanje, če ponotranjimo, kar pomeni: ko vidim znak za omejitev hitrosti, nič ne preišljam, ampak sam od sebe znižam hitrost. Če se vrnemo k vratom, so v resnici tako **banalen simbol**, da ga **vsil razumemo, a o njem ne razmišljamo, ga težko ponotranjimo**, saj so za razliko od preteklosti, ko je bila kakšna čumnata tudi brez vrat, sestavni del našega življenja. **Kaj naj bi pravzaprav sploh ponotranjili, da bomo ob pogledu na sveta vrata samodejno "spremenili hitrost"?** Všečna mi je prva definicija vrat, ki jo ponuja naš Slovar: **odprtina v zidu, steni, ki omogoča dostop v notranjost česa.** Pojdimo po korakih, kot pri znakih, kjer najprej pogledamo obliko, potem vsebino in nato pridemo do dejanja. **Najprej so vrata nekakšno nasprotje zidu.** Razbijajo ga, rušijo njegov pomen. Če zid na neki način varuje, pregrajuje in omejuje, so **vrata šibka točka zidu**, hkrati pa tudi **vstopna točka.** Odprta vrata vabijo, zaprta pač ne, pa vendar dopuščajo možnost vstopa, kar je seveda odvisno od več dejavnikov. Zid lahko samo preplezaš, s tem pa postaneš tat, vsiljivec, nepovabljen gost. Vrata pa so vedno neke vrste možnost za vstop. **Sveta vrata tako najprej vabijo, razbijajo stene predsodkov, ki jih premore naša Cerkev kot skupnost verujočih. Sveta vrata so absolutizacija Jezusovih besed**, kjer nalašč opuščam prilastkov odvisnik, ki sicer sledi: **"Pridite k meni vsi, ..."** (Mt 11,28). **Pridite prav vsi, vrata so odprta. Vrata nadalje omogočajo dostop v notranjost česa, v njegovo bistvo, v srce.** Odprtje svetih vrat na dan, ko se je končal II. Vatikanski koncil, torej moremo razumeti v smislu: **omogočen vam je vstop v usmiljeno skupnost verujočih, v usmiljeno Cerkev.** Koncil je namreč odprl bogastvo zavedanja, da smo Cerkev vsi verniki, da smo vsi, kleriki in laiki, povabljeni k svetosti in sedaj moremo reči, da je ta svetost bistveno povezana z usmiljenjem. **Vrata torej simbolno omogočajo vstop v to skupnost. In sedaj pridemo do tistega absurda, ki sem ga omenjal na začetku.** Slovar izrecno tega ne omenja, a **če vrata omogočajo dostop, potem mora biti nekdo, ki mu je ta dostop omogočen. Vrata kot simbol so notranje neizmerno povezana z usmiljenjem.** Kajti tudi usmiljenje potrebuje

nekoga, ki se ga lahko usmili. Usmiljeni Samarijan ne obstoji brez pretepenega človeka, usmiljenega očeta ni brez izgubljenega sina. **Božje usmiljenje potrebuje mene, da se me lahko usmili, in vrata potrebujejo mene, da vstopim.** Ravno zato jih imamo premierno po vseh stolnicah ter drugih cerkvah, da bi mogli vstopiti v notranjost, torej v usmiljeno Cerkev, v kar se da velikem številu. **Odprta vrata nimajo pomena, če ne vstopim skozi, v notranjost, v usmiljeno Cerkev, vrata me potrebujejo.** Z zapisom sem morebiti pripomogel, da sem komu **odstrl pomen svetih vrat v tem letu usmiljenja.** Samo pri sebi pa morem doseči, da bom **ponotranjil pomen vrat, ki je v tem, da jaz, ki sem potreben usmiljenja nebeškega Očeta, vstopim v notranjost, v našo skupnost verujočih, v Cerkev.** Ne morem doseči, lahko pa upam, da se pri teh vratih srečam s teboj.

<p>Pon., 25. 1. SPREOBRNITEV APOSTOLA PAVLA</p>	<p><i>Sklep tedna molitve za edinstvo kristjanov</i> Ob 17. uri za + Kristino Pušnik</p>
<p>Tor., 26. 1. Timotej in Tit</p>	<p>Ob 17. uri za + Amalijo Vais</p>
<p>Sre., 27. 1. Angela Merici</p>	<p>Ob 8. uri za žive in + župljane</p>
<p>Čet., 28. 1. Tomaž Akvinski</p>	<p>Ob 17. uri za + Branka Repnika</p>
<p>Pet., 29. 1. Valerij</p>	<p>Ob 17. uri za + Zvonka in Antona Plemena</p>
<p>Sob., 30. 1. Marijin spomin</p>	<p>Ob 15. uri v Josipdolu za + Bogdana Osovnikerja Ob 17. uri za vse + v družini Seitl</p>
<p>Ned., 31. 1. 4. NEDELJA MED LETOM NEDELJA SVETEGA PISMA</p> <p>Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji na čast ter v priprošnje za dušno in telesno zdravje</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Jožefa Kovača ter vse + Brunčkove</p>	<p><i>Nekajkrat sem se v življenju »opekel«, ker sem k bližnjemu pristopil s predsodki, ki so mi jih pomagali ustvariti drugi ljudje, ali pa sem jih »pridelal« kar sam. V drugih sem videl tisto, kar sem želel videti. Hotel sem jim pripisati lastnosti, ki sem jim jih želel pripisati, nisem pa se poglobil v tiste, ki so jih imeli. Tako sem si ustvaril pregrado, ki mi je otežila pristop k sočloveku. Nekaj podobnega so storili Jezusovi rojaki iz mesta Nazaret, kjer je odraščal. V Jezusu so videli le Jožefovega sina. Mislili so, če bi imel kaj, kar bi lahko dal, potem bi moral to dati najprej njim. Ker niso pokazali pravega navdušenja zanj, tam ni storil nobenega čudeža, ampak je rojakom povedal, da ni pomembno, kdo si (tujec, domačin, rojak ...), ampak, koliko vere imaš. V Božjem kraljestvu ni privilegirancev. Božja ljubezen deluje tam, kjer sta človeška potreba in vera, ki je to pomoč pripravljena sprejeti. Kristus je navedel tudi dva primera iz zgodovine: Elija je pomagal vdovi iz Sarepte in v času preroka Elizeja je bil ozdravljen Naaman. Tako Elizej kot vdova sta bila tujca in pogana, a sta verovala in sta bila pripravljena sprejeti pomoč. <u>Vera je drži sprejemanja.</u> Tako znova vidimo, da vere ne smemo zožiti</i></p>

Ob 11.30
za + župnika
Franca Bračiča

samo na razumsko dejanje, ampak celostno sprejetje, in je zato ne moremo ločiti od življenja, tega pa od ljubezni. Ker vera pomeni celostno sprejemanje, pomeni ljubezen. Zato velja: bolj ko boš ljubil Boga, bolj ga boš spoznal. Bolj ko boš ljubil Cerkev, globlje jo boš spoznal. Bolj ko boš ljubil človeka, bolj ga boš spoznal. Ljubezen odpira nove in neizmerne razsežnosti, saj pravi sv. Pavel v znamenitem hvalospevu ljubezni, ki ga beremo v drugem berilu današnje nedelje: »Ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje. ... Ne misli hudega, ne veseli se krivice, veseli pa se resnice« (1 Kor 12,4–6). Prosimo Gospoda, da bi se v moči in luči ljubezni zmogli bližati sočloveku in Bogu.
Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Nedelja Svetega pisma ... Kaj beremo danes? Kaj vse nam je ponujeno? Kako izbiramo? Po okusu, zaradi dobrih fotografij, informacij? Knjiga vseh knjig in božja knjiga, ali jo imamo na knjižni polici? Zakaj prebirati božjo besedo, Sveto pismo? Je v nas želja po duhovnem bogastvu, je hrepenenje, da spoznamo kako so predniki doživljali Boga in kaj se lahko naučimo za življenje? Sveto pismo daje odgovore na mnoga vprašanja, če želimo o njih razmišljati. Prebudimo željo za branje Svetega pisma. Sveto pismo se ne bo odprlo samo. Naše roke ga bodo. To izvira iz naše želje po božjem, po lepem in svetem.

Kaj potrebujemo? <http://www.jezuiti.si/wp-content/uploads/2012/01/Spodbude-za-branje-bozje-besede3.pdf>

<p>NAMEN APOSTOLATA MOLITVE</p>	<p>Da bi dobro skrbeli za stvarstvo, ki smo ga prejeli kot zastonjski dar, ga obdelujemo in varujemo za prihodnje rodove.</p>
<p>Pon., 1. 2. Brigita Irska</p>	<p>Ob 17. uri za vse + na Lopertovem</p>
<p>Tor., 2. 2. JEZUSOVO DAROVANJE SVEČNICA Blagoslov sveč Ob 8. uri za + Alojza Grubelnika Ob 17. uri za + Miro Stepišnik, obl. in moža Stanka</p>	<p><i>V nas je Faust, ki hoče spoznati življenja skrivnost. V nas je Prometej, ki hoče ogenj sreče strgati z neba. Pa je evangelijska formula tako preprosta: Bodite kakor otroci ... Marija ga drži v naročju in ga daruje. Daritev preprostega otroka, brez narejenosti, brez narejene drže, brez veličanja. Ne smem se delati velikega in Bogu dopovedovati svoje modrosti. Le eno je potrebno: molčati, sveto molčati pred Bogom in mu vsak dan darovati ta molk kot del svojega življenja. Že s tem sem luč, ki preprosto sveti in se ne naslaja ob svoji bleščavi. Gospod, úci me vsak dan, kaj se pravi biti majhen, neznamen! Marija, ne pozabi, da sem tudi jaz tvoj otrok!</i></p>
<p>Sre., 3. 2. Blaž</p>	<p>Ob 8. uri za + Alojza Škvarča in stare starše - med daritvijo Blagoslov sv. Blaža</p>

Čet., 4. 2. Jožef Leoniški	Prvi četrtek Ob 17. uri za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice
Pet., 5. 2. Agata	Prvi petek Ob 17. uri za + Amalijo Petrun
Sob., 6. 2. Pavel Miki in drugi japonski mučenci	Prva sobota - ob 15. uri pri Mariji ??? Ob 17. uri za + Amalijo Ladinek - <u>po maši</u> srečanje veroučencev 6. in 7. razreda in njihovih staršev
Ned., 7. 2. 5. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij Ob 8. uri za + Ljudmilo in Ivana Buzzi Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Vlada Mravljaka in vse + Dajnikove Ob 11.30 za + Antonijo in Antona Robnika ter vse + Nemčeve	<i>Predvidevam, da <u>apostol Peter</u> ni imel največjega in najboljšega čolna med vsemi ribiči ob Genezarskem jezeru. Toda prav ta ubogi čoln je dal na voljo Kristusu, da je iz njega »učil množico«, ki je »pritiskala nanj«, da bi »poslušala Božjo besedo«. Prav ta skromni Petrov čoln je uporabil, da je iz njega učil. Ta čoln je bilo tudi edino, kar je Peter lahko ponudil Kristusu. Praktično mu je dal vse.</i> <i><u>Danes veliko ljudi meni, da nimajo posebnih sposobnosti za oznanjevanje Božje besede.</u> Duhovniki velikokrat težko dobimo sodelavce. Mladi se težko odločajo za duhovni poklic in oznanjevanje Božje besede. Ne želijo sprejeti odgovornosti v življenju (problem nesklepanja porok). Nekako menijo, da niso sposobni ..., kakor da čoln njihovega življenja ni primeren za to. Ta strah in številni drugi so odveč. Kristus more tudi iz skromnega čolna učiti množico, le na voljo mu ga moramo dati. Sicer pa strah ob srečanju z neskončno svetim, z Bogom, ni novost. Ko se človek sreča z njim, se ustraši, ker se zave svoje majhnosti in grešnosti, kakor se je zavedel prerok Izaija v prvem berilu. Vendar ne sme pri tem ostati. Ko se je apostol Peter zbal ob srečanju s Kristusovo Božjo močjo in se zavedel svoje nesposobnosti in grešnosti, je prosil: »Pojdi od mene, ker sem grešen človek.« Obenem pa je zaupal Gospodu, saj je dejal: »Na tvojo besedo bom vrgel mreže.« <u>Apostol Peter, ki je pozneje postal prvi med apostoli, ni šel na delo v zavesti lastne sposobnosti, ampak v veri v Gospodovo besedo.</u> Njegove skromne danosti mu niso bile več ovira, ampak jih je dal na voljo Gospodu. Ta jih je sprejel in blagoslovil ter jih nadvse koristno uporabil. Naše (ne)sposobnosti, naša grešnost in zavest majhnosti nas ne smejo ovirati na poti za Kristusom. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</i>

Nekateri pravijo: »Preveč hudega sem storil, ljubi Bog mi ne more oprostiti.«

To so bogokletne besede. To pomeni, da postavljamo Božji usmiljenosti meje.

Toda ona jih nima. Je brezmejna!

Nič ne razžalosti ljubega Boga bolj kot to, da dvomimo v njegovo usmiljenost.

(sv. Janez-Marija Vianney)

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju

Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredi Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>